

Friehling iss

Omm Moondaach hott misch de Schorsch besucht, mir hawwe uns uff die Terrass gehoggd, enn Äbbelwoi gedrunke unn e bissi geschwätzt.

Honnes, hott de Schorsch gesaad, gessdern konnt isch nitt onn de Stommdisch kumme, mir hadde enn Gebortsdaach in de Familie, dess waaßde joo. Iwwer was habbderr donn geschwätzt, de Karl unn du?

Iwwer de Friehling, habb isch ze Ontwort gewwe.

Iwwer de Friehling, seet doo de Schorsch, iwwer den habb isch merr aach die letzt Woch su moi Gedonke gemacht. Grad dissjohr, wo alles e gons Stick frieher iss als in onnern John, kimmt oom dess joo wie e Wunner vor, was su alles in e paar Daach bassierd, medde Blumme unn de Blüte, nor schad, dasses su schnell vorbei gieht.

Ja, saach isch, gugg doo driwwe de Boom vunn de Nochbern. De Nome vunn dem Boom waaß isch nitt, awwer isch seh halt gern die rosa Blüte. Doodebei sinnse noch nitt rischdisch doo unn schunn siehsde die ersde Blüteblädder schunn widder falle.

Schad, seet de Schorsch, merr misst de Friehling halt festhalle kenne.

Festhalle konn merrn nitt, saach isch, awwer isch due e bissi was defoo fotografiern.

Fotografiern, seet de Schorsch, unn donn hosde die Fotos uff doine Kamera, no ja, donn mächsde widder onnern Bilder unn die vumm Friehling werrn vergesse.

Isch habb genickt. Su isses, awwer isch due halt so monsche uff Babier drucke, die konnsde derr halt immer widder oogugge.

Doo moont de Schorsch: Du host enn Kombjuder, du konnst dess mache, awwer isch misst die Kadd aus moim Abberat erauszieh unn die Bilder irschendwo ausdrucke losse. Awwer isch due merr liewer alles genau oogugge.

Dess isses joo, Schorsch, saach isch, dess Oogugge. Wennde was fotografiern willst, mussde dir dess joo vorher oogugge. Gugg doo driwwe die Tulwe, die rote. Die sieht merr unn seet, was dun die su schee bliehe. Awwer wennde se fotografiern willst, mussde schunn e bissi mieh hieugugge. Unn wonn uff doim Bild nix onnersders alls die Blüt druff soi soll, donn siehsde erst emol, was su e Blüt ferr Farwe hott. Außse sinn die Blädder leuchtend rot, weiter inne dunkelrot, unne hawwe se enn geele Rond unn omm Grund sinnse diefviolett, unn in de Mitt streckt sich dir de dreideilische geele Stempel entgeesche.

Su genau habb isch noch garnitt hiegeguggd, seet de Schorsch, ess iss halt doch gut wonn merr Fotos mächt. Awwer su e Tulp mächt joo nitt de gonse Friehling aus, odder? Naa, saach isch, awwer genau su habb isch merr de Weißdorn oogeguggd. Der hott su vill Blüte newernonner, unn die wirke uffem Bild aach nor, wennde noh droo giehst unn die vunn unne fotografiert, geesche de blaue Himmel, weil donn kimmt dorsch den Kontrast erst rischdisch dess Weiße vunn dene Blüte eraus.

Honnes, seet de Schorsch, isch habb gesaad, dass merr de Friehling nitt festhalle konn, awwer jetz habb isch verstonne, dass merrs meddem Fotografiern doch mache konn.

Schorsch, saach isch, zum Friehling fehlt awwer noch was unn dess konnsde nitt meddem Fotoabberat festhalle: De Gesong vunn dene Omsele, dess Wispern vunn de Meise unn donn, unn doo wart isch druff jeden Daach, owwe in de Luft die Mauerseeschler. Unn donn erst iss de Friehling rischdisch doo.

Du unn die Mauerseeschler, seet de Schorsch, unn jed Johr moonsde, ess wärn die letzde, die de sehe dust.

Eiern Honnes